

מדינה לגבי מעשי שחיתות של אישי צמרת. למרות זאת הדליקו הדברים שנלחשו נור רה אדומה בראשו של אחד מתומכי יצחק רבין. לידעת האיש הגיע מידע כי אחד האנשים ממחנה אבא אבן עומד לצאת בי שליחות מיוחדת לארצות-הברית כדי לנסות ולמצוא הוכחות על חשבונות הבנק שמתווקים רבין ורעייתו בווישינגטון. כל הסימנים העידו על כך כי קיים קשר הדוק בין חשבונות אלה לבין הכנסותיו של רבין מההוצאות שנשא בארצות-הברית בעת ש"כיהן שם כשגריר. היה ברור כי אם נות"רו לרבין כספים מהכנסות אלה בחשבונות-בנק באמריקה, מהווה הדבר עבירה על החוק ואם יתגלה הדבר, הוא עלול לחסל את הקאריירה הציבורית שלו. תומכו של רבין ביקש להזהיר את ראש-הממשלה מפני מה שזוממים נגדו. הוא נפגש אז עם עובד בכיר בלישכת ראש-הממשלה. הפגישה בין השניים נערכה באחת הפיצריות רימיני בתלאיבי, כשעזר בד לישכת ראש-הממשלה מקבל דיווח

מודד עם רבין על תפקיד המועמד לראש-שתי-הממשלה מטעם מפלגת העבודה. החל לארגן את מחנהו ולכרות בריתות עם יריביים לשעבר.

אותה שעה נרקמה והתהדקה הברית בין פרס לבין שריהוץ לשעבר אבא אבן. שהיריבות בינו לבין יצחק רבין התפתרה חזק עוד בתקופה בה כיהן כשר-החוץ ורבין כשגריר בווישינגטון. תומכיו ומקורביו של אבא אבן החלו כבר אז לאסוף חומר הי קשור לתקופת שהותו של רבין בארצות-הברית, כדי שישמש אותם במאבקים לעתיד לבוא. הצפויים בין השניים.

בחומר זה היתה כלולה גם פרשת חש"בונות הבנק שלא רבין לא חיסלה, כפי שהיתה מחוייבת לעשות, בבנק ניישונאל בווישינגטון. קיומם של חשבונות אלה היה ידוע לכמה מעובדי השגרירות ואנשי הי ביטחון, שהיו קשורים עם תומכי פרס ואבן. אולם בשל חשאיות חשבונות הבנקים לא ניתן היה להוכיח את עובדות קיומם במימכים או בהוכחות חותכות

„הקברן“ היועץ-המישפטי-לממשלה, הפרופסור אהרון ברק, שחווית-דעתו האמיצה מנעה את טישטוש פרשת חשבונות-הדולרים של מישפחות רבין, ולא איפשרה למישרד-האוצר לסיים את הפרשה בתשלום כופר. ברק, כמו רבין עצמו, הנהיג סטנדרטים חדשים של השלמת החוק במדינה ושל שיוויון לפני החוק. עמידתו, שגרמה להפלתם של כמה אנשי-צמרת, זיכתה אותו בכינוי „הקברן“. אולם בפי מקורביו ובפי שרי-הממשלה הוא מכונה מזה מיספר חודשים בתואר „ראש-הממשלה“, כרמו למעמד ולטמכות שהאציל לתפקיד היועץ-המשפטי לממשלה, וליראת השרים מפניו.

ניתנה לו קבלה עם ציון מיספר החשבון. עוד באותו יום פנה מרגלית אל דובר ראש-הממשלה. דן פתיר, ביקש אישור לי קיום החשבון תוך הבטחה: „אם אמר לי שלא קיים חשבון כזה, אני מבטיח לך שארד מהעניין.“ אלא שהכחשה טורטאלית מעין זו לא היתה יכולה להינתן.

לאה הבטיחה

לסגור

ח שופתו של החשבון היתה מיבצע עיתונאי למופת. וזאת מבלי להתייחס מה המקור שסיפק למרגלית את המידע ומה היו מניעיו של המקור. מרגלית חקר את הפרשה ביסודיות ובאחריות ופירסם אוד תה רק כשהיה בטוח במאת האחוזים כי אמיתותה. פרטים נוספים, שהעיתונאי בן 39, שהחל את הקאריירה הציבורית שלו בהעולם הזה, לא היה בטוח בכנור נותם — למרות שרק עתה התגלו כנכור גים — לא פורסמו כלל.

יחד עם זאת ראוי לציין כי דן מרי-גלית שהה בחופשת מולדת קצרה בארץ לפני כחודשים וחצי, בשיא ההתמודדות בין פרס לרבין. אין זה הנמנע כי את המידע על קיום החשבון של לאה רבין קיבל בארץ. לפני שתור לארצות הברית.

כאשר התפוצצה הפרשה מעל דפי הארץ, לפני כחודש, מיהר תומכו של רבין, שהזיר בשעתו את איש לישכת ראש-הממשלה, לוודא מדוע לא התחשבו באזהרה שלו. הוא התקשר עם עובד בכיר יותר במישרד ראש-הממשלה, אחד מהמקורבים ביותר לרבין, גילה כי הוא חושד שהמיי דע שהעביר בזמנו לראש-הממשלה באמי צעות אחד מעוזריו, לא הגיע אליו. העזר בד הבכיר הבטיח לבדוק את הפרשה.

למחרת קיבל תומכו של רבין את התשובות המלאות מהעובד הבכיר. הוא אישר כי המידע אומנם מסר בשעתו לראש-הממשלה. יצחק רבין מצא אז דרך להביר לשגר את אחד מאנשיו כדי לאסוף חומר הוכחות נגדו. כתוצאה מכך בוטלה הנסייה. במקביל אמר ראש-הממשלה לרעייתו — כך דיווח העובד הבכיר — כי הוא מופתע לשמוע כי טרם סגרה את חשבונות הבנק שהיו להם בווישינגטון, ביקש כי תפי על לסגירתם המיידית.

תשובתה של לאה רבין היתה כי תסי גור את החשבונות בעת ביקורם הצפוי בי אמריקה. ואומנם, בעת הביקור בווישינגטון, סגרה לאה רבין את אחד החשבונות, ש"היה חשבון-חיסכון, שאמירה לעומת זאת את החשבון השני, בו נותרו כאלפיים דור לר. לא היא ולא ראש-הממשלה היו מור דעים למידת הסיכון שהיה כרוך בכך. גילוי זה אין בו כדי להקל מחומרת ההאשמה המוטלת על לאה רבין בעצם המעשה שעשתה. ייתכן שההתעלמות מ האזהרה שהועברה אליה אפילו מחמירה את המעשה. אולם המימות היתה לחשוב כי רק המקרה העיוור הוא שגרם לחשיפת הפרשה.

מי עמד מאחורי הגילוי?

הול החשבון. אין ספק כי הפרשה היתה מתפוצצת עוד לפני ההתמודדות בין פרס ורבין בוועידת מפלגת העבודה. אלא שהור כחות כאלה לא היו. ניתן היה למצוא אותן, במידה שהיו, רק בביקור הממלכי תי שערכו יצחק ולא רבין בארצות-הברית בחודש שעבר. דן מרגלית, כתב הארץ בווישינגטון, ש"חשף את הפרשה, טוען כי המידע על חש"בון הבנק הגיע אליו משני מקורות שור גים. מסרה לו על כך אשתו, הפסיכולוגית גית ליאורה מרגלית (בתו של הח"כ לשע"ר זלמן סזואייב). ששמעה על קיום הי חשבון במסיבה חברתית בווישינגטון מפיי אחד מאנשי הנספחות הצבאית ליד שגרירות ישראל. המקור השני, לטענת מרי גלית, היו שלושה מעובדי השגרירות ש"ביקרו בבנק, שמעו מפיי אחת הפקידות שם, כי אשת ראש-הממשלה ביקרה בסניף הבנק יום קודם לכן.

מרגלית מיהר אל סניף הבנק, ניסה להפקיד סכום של 50 דולר בחשבונה של לאה רבין. הסכום התקבל למרות שלא

מפורט על הצעדים המתוכננים בידי תומ"כ כי פרס ואבן. כעבור שבוע נפגשו השניים שנית. העובד הבכיר מסר לתומכו של רבין כי המידע שהעביר לו נמסר לראש-הממשלה וכי הוחל כבר בטיפול כדי למי נוע את פיצוץ הפרשה.

אין לדעת אם אומנם העביר או איש לישכת ראש-הממשלה את המידע שנמסר לו לידעת יצחק רבין, אבל אין ספק כי נעשו כבר אז צעדים ופעולות מאחורי הקלעים. תומכו של רבין למד על כך מפגישה עם האדם ממחנה אבא אבן, ש"סיפר לו כי נסיעתו המתוכננת לארצות-הברית בוטלה, כיוון שגודע עליה לראש-הממשלה. תומכו של רבין הסיק מכך כי האזהרה אומנם פעלה, החשבונות אומנם חוסלו והסכנה חלפה.

אלא שלא כך היה. תומכי פרס ואבן המשיכו במאמציהם, ללא הצלחה, להשיג הוכחות להמשך ניהול החשבונות של לאה רבין בווישינגטון, תוך מעקב אם תבצע לאה רבין פעולה בנקאית כלשהיא בחשבון. אילו היו הוכחות חותכות להמשך ניי

אחרות, כך שאפשר יהיה להדליפם לעיי חנות ולהפכם לפרשה באמצעותה ניתן יהיה להפיל את יצחק רבין.

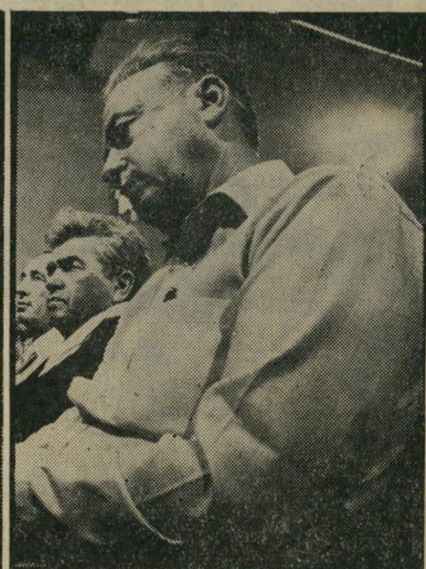
אזהרה

מוקדמת

פני כחצי שנה נעשה ניסיון להשיג הוכחות כדי שניתן יהיה להפוך את העניין לפרשה במאבק שתיכננו פרס ואבן נגד יצחק רבין. למרות שהדברים לא נאמרו במפורש, היו באותה תקופה רמי זים שרק כיום ניתן להבין את פישרם.

כמה מתומכי אבא אבן היו משוכנעים כבר אז כי הקואליציה בינו ובין פרס תפיל את רבין. הם רמזו כי תוך זמן קצר צפויים גילויים ש"יחסלו את רבין". הדברים הגיעו גם לאוני מיספר עיתור גאים שהתייחסו לרמזים אלה כאיומים בי עלמא. באותה תקופה נראה מעמדו של רבין איתן ומבוסס, פרשיות ידליו ועופר טרם נחשפו וטרם שינו את האווירה בי

הפגנת האהדה קבוצה של אזרחים שיהתארגנו סונטאנית כדי להביע את תמיכתם ביצחק רבין בכניסה לאולם בית-ארלזורובי, שם התכנס מרכז מפלגת העבודה לבחירת מועמדי המפלגה לכנסת. דווקא בשל נכונותו לשאת באשמה וליטול על עצמו עונש, עורר יצחק רבין גלי-אהדה בציבור.

הקורבן ארשת קודרת על פניו של רבין חפוי-הראש, בעת ישיבת מרכז מפלגתו השבוע, שבה הוכרז על מינויו של ירבי, שימטון פרס.